

פנטומימה

הולך לו, לעזאזל!

אין לכבוש את אמריקה ולהשאר ב' היים" וזהו הבעיה המטרדת בשנים ה' אחרונות כמעט כל אמן ישראלי. יעקב (ג'וקי) ארקין, אמן הפנטומימה הישראלי הצעיר, הוא אילי אחד הבודדים שעמד בנסיון זה. הוא הצליח, ומעורר בשל כך את קנאתם של אלה שניסו ולא הצליחו, אולי משום שעשה זאת שלא בכונה תחילה וללא תכנון מראש.

זאת לא בעיה להצליח באמריקה, מס' כם ג'וקי, שחזר לחופשת-מולדת קצרה. אך אבר תומאס חלף: כולנו אבודים באמריקה, אבל יום אחד נימצא. ארץ ענקית, אפשרויות בלי סוף, אפילו לאמן ישראלי. השאלה היא רק — אם פדא' לגסוע, להתאמץ, לסבול ולרעוב, לעשות את ההצלחה ואו לחזור, כשהשכר היחיד הוא, שאנשים יצביעו עליך ברחוב ויאמרו: הוא הצליח. בעוד שלמעשה אתה חוזר ה' ביתה אפילו בלי כסף כדי להתחיל מחדש במקום שעזבת.

ההצלחה אינה נימדדת בכסף שאספת וגם לא במספר התמונות שלך שהופיעו בעתון. בשביל אמן אמיתי, ההצלחה היא — שיעור הדרך שעשית בהתפתחותך כאמן.

לאט, אבל בטוח. ג'וקי ארקין לא עשה דרך ארוכה, אבל הוא עשה דרך. הוא גילה את אמריקה כשיצא לשם עם להקת הפנטומימה של מארסל מרסו. הוא הופיע עם מארסו הגדול בתפקיד די מאכ'

צריך לשיר ולרקוד, היה קשה ומסובך. לקחתי את השאנס וקצת. נשארתי בחיים. הוא קצר ביקורות טובות, אבל אינו מתפעל מהם. מה שחשוב שצברתי תרמיל של נסיון, במשחק ובהופעות בטלביזיה. הוא קיבל חודשיים חופש מברודוויי מהה' צגה, הנמשכת זו השנה השנייה, כדי לצאת למסע הופעות בדרום-אפריקה עם מורו שייקה אופיר. כשיחזור מצפות לו הצעות להופיע בתוכנית טלביזיה של רד סקלטון בהוליבוד, או בהצגה חדשה בברודוויי, יחד עם ג'ודי הולדיי.

בביאוגרפיה שלי, אומר ג'וקי, לא כתוב שהייתי חייל בצה"ל, אף פעם לא ראו אותי עם רובה, אין לי תמונה עם אקדה, ומה שנכון נכון — אני לא כל כך אמיץ. לא יצא לי להיות גיבור. כי כשבא אמן ישראלי לאמריקה, הוא בדרך כלל כמו ילד נאיבי, רוצה לכבוש את העולם במכה אחת.

העניין הוא, שכל אחד קורא לעצמו אמן. אני קורא לעצמי שחקן. אמן זה אחד שיוצר ושיש תקופות שלא הולך לו ליצור. אי-אפשר להגיד: אני הולך ליצור היום. צריך רגע מתאים. לפעמים זה לוקח שנתיים שלוש, אבל התוכמה היא. שעד שמגיע יום זה — לא לזנות באמנות.

בידור

שלאגרים או ציונות

טיפת הדבש (להקת הנח"ל) היא תוכי' נית שנועדה, לכאורה, להחזיר את הציונות ואת מוסר-ההשכל הצה"לי לתוכניות הבידור

4 פנים לג'וקי

החוכמה היא לא לזנות"

של להקות צה"ל. אולם להקת הנח"ל, ה' תופסת תמיד מקום ראשון בין הלהקות ה' צבאיות, מעניינת יותר לא בציונות שהיא מרביצה אלא בהיותה זירת בכורה להופע' חם של שאקנים צעירים, התופסים, בהמשך הזמן, מקום בחיי הבידור בארץ, ולהופעתם של פיומנים, התופסים מקום ראשון ב' רשימת השלאגרים.

התוכנית החדשה, המורכבת ממערכונים (בעלי הומור קלוש) של אפרים קישון ומ' פיומנים (מדיזנווף עד דיזנווף הגענו / מקליפורניה, פיצה ורוואל / "קול ישראל" זונן לא שמענו / אנונו על הגל הקל / ציה ציה ציה) של יחיאל מוהר וסאשה אר' גוב, מבטיחה למלא דרישות אלה יותר מאשר את דרישות קציני החינוך של צה"ל. מתגלים בה לפחות 3 בדרגים בעלי עתוי, ומספר זהה של שלאגרים.

אם תוצג תוכנית זו בפני קהל אורחי, יכלא הנח"ל תפקיד חלוצי נוסף — התייאת הבידור המקורי הקל, שנעלם כמעט כליל.

זב, בהצגת האדרת. "זה הספיק לארוחת' בוקר, אבל לא לארוחת-ערב מבחינת סיפוק ה'אני' השחקני. נסעתי עם מרסו, מפני שחשבתי שתהיה התפתחות אתו. אבל התוכניות שלו היו אחרות לגמרי. הוא רוצה להשאר תמיד לבד. התוכנית עליה הוא חולם תמיד היא — מרסו פוגש את מרסו. ומדבר על מרסו. היו לי אמביציות לעשות דברים בעצמי, או שמחתי שהחווה נגמר, כדי שאוכל להתחיל בבניין קטן, משלי עצמי."

הוא לא הלך בגדולות. השיג כמה מה מ' רות להוראת תנועה ופנטומימה בכמה בתי ספר, בחר כמה תלמידים מוכשרים, הקים להקה כשונה, שהציגה בבית-קפה בגריניץ' חילג', בהצלחה קטנה יאוד.

לא כל שחקן הוא אמן. אבל או גילו את ג'וקי היצרנים של המיוסיקול חלב ודבש. מיוסיקול על נושא ישראלי, שעמדו להעלות בברודוויי. "גם שמעתי שזה ישראלי רציתי לברוח", נזכר ג'וקי. "גם התפקיד שהציעו לי, תפקיד קומי, בו הייתי גם

כדורגל

גם נקודה לטובה

על פתיחת ליגת הכדורגל ועל המשחק בו סיימו מכבי יפו ומכבי תל-אביב את המפגש ביניהן ב' תוצאה תיקו 1:1, כותב שייע גלזר:

שנה טובה. תבחרו לכם איזו שנה טובה שאתם רוצים, אבל לנו השאירו שתהיה שנה של גולים.

אמן. ביום כיפור ביקשנו סליחה על כל הפיספוסים של השנה שעברה ועל זה שלא תמיד רצנו כמו שצריך ושלפעי' מים זילזלנו במשי' חק, והחלטנו לפתוח דף חדש.

קל להגיד לפתוח דף-חדש, אבל לך תפתח אותו והקא' אצל מכבי יפו היא היום קבוצה טכנית טובה, טטיק פילה בכלוב של אריה רעב. זה ש' מכבי יפה היא היום קבוצה טכנית טובה, זה לא כל כך מפחיד. אבל זה שהם זוכרים שבשנה שעברה היו במקום השני בליגה ושלפתי המקום הזה מגיע להם גם ה' שנה, זה כבר עסק רציני. שתדעו לכם, אצל בולגרים אין חוכמות. מה שמגיע — מגיע.

אבל גם זה שהשחקנים היפואים רוצים לנצח, לא כל כך מפחיד. מה כבר שחקן יכול לעשות לך? יש הלוא שופט במיגרש, נכון?! הצרה היא רק זה, שגם הקהל שלהם חושב שמגיע להם לנצח. ואצל ה' בולגרים אין חוכמות. מה שמגיע — מגיע. אם לא נותנים — לוקחים. ועוד לפני ש' עלינו למגרש כבר הסתכלו עלינו, כאילו אב הפסדנו 0:6 זה רק בגלל המזל ה' טוב שלנו.

זה צעיר, זה! אמרנו, על החיים ועל המוות, וזרקנו את עצמנו למיגרש. לפני המשחק עוד הספקנו, אני ופלשל, לספר לחברה, שאם לא ישחקו, נרביץ להם מכות. גם המאמן החדש שלנו, בחר יוצא-מהכלל — תשמעו ממני, אמר אותו הדבר, אבל במלים יותר עדינות וביוגוסלבית.

מכבי יפו התחילו לשחק כאילו אין להם הרבה זמן כדי לספור את הגולים. הכניסו אחד וכבר הכינו את האצבעות בשביל השאר. נזכרנו במצב שלנו בשנה שעברה ובוהו שבסוף הליגה כבר אי-אפשר לתקן הרבה והחלטנו לתקן תיכף מהתחלה. ומה שקרה אז, אני לא צריך לספר לכם. כתוב בעתונים. המדקה ה'30 שלטנו במשחק, פיססנו המון, אבל הצלחתי להכניס גול שחיון. שיהיה במזל וברכה.

נקודה זה דבר טוב. אבל תארו לעצמכם איזה רושם עשיתי על הקהל, שצעק עלי בהתחלה: "זקן, לך למושב זקנים!" בסוף נתנו לי את הדי ואמרו: "כשתהיה בן 60 גם כן תהיה צעיר."

שערוריות

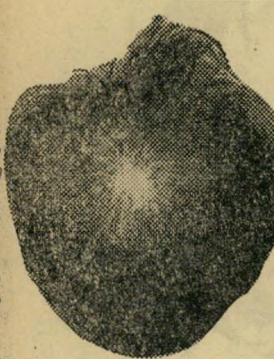
מאשיכים לרמות!

שעות מספר לפני שיעלו למגרש הדשא באיצטדיון רמת-גן כדורגלני נבחרות ישר' אל ואוסטרית להתמודדות הבינלאומית ביני' הן, תיערך התמודדות אחרת, ליד שערי ה' איצטדיון. כאן ייערך הקרב בין בלשי מש' טרטישאל וחוקריה מצד אחד, לבין עס' קני התאחדות הכדורגל ועשרות מוכרי עס' כרטיסים מצד שני.

גילויי העולם הזה (1309) בשבוע שעבר, על שערוריית כרטיסי ההנחה למשחקי ה' כדורגל הבינלאומיים, המביאים רחמים עני' קיים למפיצים מיסתוריים, הביאה את ה' משטרה להחליטה לגלות את הרמאים ולחסל את השוק השחור בכרטיסי ההנחה. בלשים מיוחדים גויסו למיבצע זה גם מאורים אחרים של הארץ.

התאחדות הכדורגל, מצידה, המשיכה ל' הוציא לשוק כרטיסי הנחה בכמויות גדו' לות. ההבדל היחידי — הפעם היו המחירים גבוהים יותר. כרטיס שעלה 8 ל"י, יעלה הפעם 10. בעוד שבמשרדי המכירה לא ניתן, יומיים לפני התחרות, להשיג כרטי' סים, פעלו כבר ספסרי הכרטיסים, מכרו כרטיסי הנחה במחיר שהיה רשים על ה' כרטיס כמחיר שלפני ההנחה. רבבות לירות זרמו שוב לכיסים מיסתוריים, במקום ל' קופת ההתאחדות לכדורגל.

כך זה מתחיל...

וכך זה

נאמר.

הילחם בעוד מועד כה ש ת ל ט ו ת הק ר ח ת

קח

אליקסיר

של הכימיקל-טטיקאי ד"ר א. רובין

Advertisement for "506" featuring a globe and text: "המכון הבינלאומי להתכתבות אלפי מתכתבים לפי שיטה אמריקאית פרוספקט חינם תל-אביב, ת. ד. 4185"

Advertisement for "חליפות הריון" (Pregnancy Suits) featuring a stork carrying a bundle and text: "תאם תא שדר מסדיק 19 62 19 13 12 016101"